

fliste og gaa fra den ene Rreds af Forretninger til den anden. Deraf bliver Følgen, at disse Diæter komme dem Alle til Gode eller i det Mindste dog dem til Gode, som ere i Stand til og have tilstrækkelige Kræfter til at udføre Hættjenesten; men dette, at den strenge Hættjeneste kommer til at staa i et bestemt Forhold til det større Bederlag, som derfor gives, forekommer mig at være saa rigtig en Grundfæining og noget saa Tjenligt for Tjenesten i det Hele, at jeg ikke vilde kunne tro, at det skulde være stemmende med, hvad der i det Hele taget maa siges at være Tjenestens Lavn, om man sagde: Herefter skulle Alle have disse Diæter, hvad enten de gjøre den ene eller den anden Slags Tjeneste, hvad enten de gjøre den større Tjeneste eller ikke. Jeg har derfor ment at maatte lade dem vide, at jeg ikke vilde kunne gaa ind paa denne Betragtning af Sagen, og jeg henstillede derfor til dem, om de vilde henvende sig til Rigsdagen, da det var mig af Bigtighed at faae at vide, hvilken Betragtningmaade der gjor sig gjældende her, da jeg saa derpaa kunde bygge det Forslag, som jeg senere vilde kunne gjøre. Altsaa er det Altsammen fket paa en saadan Maade, at det rette Forhold i enhver Henseende fuldkomment er bevaret mellem dem, der stye, og dem, der tjene. Jeg kom ved den Dverveilelse, som jeg stjenkede denne Sag, til at indse, at den rette Maade at hjælpe paa vilde være den at yde en moderat Forhoielse til de Røntningslatter, som vare givne i den sidst vedtagne Røntningslov for Toldvæsenet. Men jeg indfaa tillige efter det noie Kjendskab, jeg har til Forholdene, at der ikke alene i Kjøbenhavn var en virkelig Trang tilstede, men at dette ogsaa er Tilfældet paa flere andre Steder i Landet, og jeg turde derfor ikke den Gang driste mig til at fremsætte et Forslag til en Forandring i Røntningsloven, men jeg maatte forbeholde mig at overveie, hvorledes det vilde stille sig, naar man stræbte efter en saadan Forandring for den hele Stat. Jeg tilstaar, at det var mig meget usikkert, at det efter al Sandsynlighed vilde være blevet Følgen deraf, at det ikke vilde have været mig muligt at gjøre Noget for disse Mænd, og da jeg derfor erfarede, at der var nogle Med-

lemmer af dette Thing, som havde den samme Erfjendelse, som jeg var kommen til, nemlig at der baade i Kjøbenhavn og udenfor Kjøbenhavn kunde trænges til en Forbedring af disse Mænds Indtægter, navnlig i Form af Røntningstillæg, kunde jeg ikke Andet end være meget tilfreds med, at det muligvis paa denne Maade kunde lade sig gjøre at bringe Thinget til, i Betragtning af Formaalets paatrængende Bigtighed, at ville se gjennem Fingre med, at der ikke fra Forslagsstillernes Side forelaa saadanne fuldstændige Dplysninger, som bør være tilstede ved Forslag af denne Art, idet jeg antog, at Thinget vilde være tilbøieligere dertil, naar Forslaget kom frem fra en privat Forslagsstillers Side, end det maasse vilde være, hvis det kom fra Regeringens. Naar altsaa nu det Spørgsmaal bliver rettet til mig, om det er rigtigt at stille et Forslag som det foreliggende, maa jeg dertil svare Ja; thi vel anser jeg det ikke for muligt med Sikkerhed at paastaa, at de Bestemmelser, som findes deri, i enhver Henseende skulde være de allerrigtigste eller de eneste rigtige, men jeg tror dog, at det vil være muligt at komme saa nær til det Rigtige igjennem dette Lovforslag, at det ærede Thing maasse her vil have mindre Betenkelighed end i Almindelighed ved at vedtage det, enten som det foreligger, eller i alt Fald med nogle Forandringer, som jeg maasse vilde se mig i Stand til at bringe i Forslag. Jeg tror nemlig, at det vil findes ret hensigtsmæssigt at gjøre enkelte Forandringer deri. Jeg er enig med flere ærede Talere, som have udtalt, at, naar man vil gaa ud til Provindserne, er det maasse for Lidt, naar der foreslaas 25 saadanne Gættillæg, og jeg tror ogsaa, at det kunde være muligt, at man kunde hjælpe sig paa en noget anden Maade, end de ærede Forslagsstillere have tænkt sig, uden at derfor dog den Sum, de have tænkt at yde til dette Formaal, vil blive kjendelig overskreden. Jeg skal i denne Henseende tillade mig at bemærke, at man uden Tvivl væsentlig maatte gaa efter Toldstederne, idet ogsaa saavel den ærede Ordfører for Forslagsstillerne som flere andre Talere have bemærket, at det er meget afhængigt af Toldstedernes Bestaenighed, at den an-